

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Thomæ A Kempis Can. Reg. S. Augustini. De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Augustæ Vindel., 1772

Caput XXV. De ferventi emendatione totius vitæ nostræ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45780)

Omnia ergo vanitas, præter amare Deum, & illi soli servire.

Qui enim Deum ex toto corde amat; nec mortem, nec supplicium, nec judicium, nec infernum metuit: quia perfectus amor securum ad Deum accessum facit.

Quem autem adhuc peccare delectat, non mirum, si mortem & judicium timeat.

Bonum tamen est, ut si necdum amor a malo te revocat, saltem timor gehennalis coerceat.

Qui vero timorem Dei postponit, diu stare in bono non valebit, sed diaboli laqueos citius incurret.

CAPUT XXV.

De ferventi emendatione totius vitæ nostræ.

I. **E**sto vigilans, & diligens in Dei servitio; & cogita frequenter: *Ad quid venisti, & cur seculum reliquisti?* Nonne ut Deo viveres, & spiritualis homo fieres.

E 2

Igitur

Igitur ad profectum ferveas, quæ
mercedem laborum tuorum in bre-
recipies; nec erit tunc amplius
mor, aut dolor in finibus tuis.

Modicum nunc laborabis, & ma-
nam requiem, imo perpetuam læ-
tiam invenies.

Si tu permanseris fidelis, & fer-
dus in agendo, Deus procul dubio
erit fidelis in retribuendo.

Spem bonam retinere debes, quæ
ad palmam pervenies: & securi-
tem capere non oportet, ne torpe-
aut elatus fias.

2. Cum quidam anxius inter me-
tum & spem frequenter fluctuaret
& quadam vice mœrore confectus
in Ecclesia ante quoddam Altare
in oratione prostravisset, hæc intus
se revolvit dicens: *O si scirem, quæ
adhuc perseveraturus essem!* statimque
audivit divinum intus responsum
*Quod si hoc scires, quid facere velles.
Fac nunc, quod tunc facere velles, &
bene securus eris:*

Mox

Moxque consolatus, & confortatus Divinæ se commisit voluntati, & cessavit anxia fluctuatio.

Noluitque curiose investigare, ut sciret, quæ sibi essent futura: sed magis studuit inquirere, quæ esset voluntas Dei beneplacens, & perfecta, ad omne opus bonum inchoandum, & perficiendum.

3. *Spera in Domino, & fac bonitatem* (ait Propheta) *& inhabita terram, & pascaris in divitiis ejus.*

Unum est, quod multos a profectu, & ferventi emendatione retrahit: horror difficultatis, seu labor certaminis.

Enim vero illi maxime præ cæteris in virtutibus proficiunt, qui ea, quæ sibi magis gravia & contraria sunt, virilius vincere nituntur.

Nam ibi homo plus proficit, & meretur ampliorem gratiam, ubi magis seipsum vincit, & in spiritu mortificat.

4. Sed non omnes habent æque

E 3

mul-

multum ad vincendum, & moriendum.

Diligens tamen æmulator valentior erit ad proficiendum, etiamsi plures habeat passiones, quam alius benemorigeratus, minus tamen fervens ad virtutes.

Duo specialiter ad magnam emendationem iuvant: videlicet; subtrahere se violenter, ad quod natura vitiose inclinatur; & ferventer insistere pro bono, quo amplius quis indiget.

Illam etiam studeas magis cavere, & vincere, quæ tibi frequentius in aliis displicent.

5. Ubique profectum tuum capias, ut, si bona exempla videas, vel audias, ad imitandum accendares.

Si quid autem reprehensibile consideraveris, cave, ne idem facias; aut si aliquando fecisti, citius emendare te studeas.

Sicut oculus tuus alios considerat, sic iterum ab aliis notaris.

Quam

Quam jucundum, & dulce est, videre fervidos & devotos fratres,

bene morigeratos, & disciplinatos.

Quam triste est, & grave, videre inordinate ambulantes: qui ea, ad quæ vocati sunt, non exercent!

Quam nocivum est, negligere vocationis suæ propositum: & ad non commissa sensum inclinare.

6. Memor esto arrepti propositi, & imaginem tibi propone Crucifixi.

Bene verecundari potes, inspecta vita Jesu Christi: quia necdum magis illi te conformare studuisti, licet diu in via Dei fuisti.

Religiosus, qui se intente, & devote in sanctissima vita, & Passione Domini exercet, omnia utilia, & necessaria sibi abundantur inveniet: nec opus est ut extra Jesum aliquid melius quærat.

O si Jesus Crucifixus in cor nostrum veniret, quam cito, & sufficienter docti essemus!

7. Religiosus fervidus omnia bene

ne portat, & capit, quæ illi jubetur.

Religiosus negligens, & tepidus habet tribulationem super tribulationem, & ex omni parte patitur angustiam: quia interiori consolatione caret, & exteriorum querere prohibetur.

Religiosus extra disciplinam vivere gravi patet ruinæ.

Qui laxiora, quærit & remissiora, semper in angustiis erit; qui aut unum, aut reliquum sibi displicebit.

8. Quomodo faciunt tam multi alii Religiosi, qui satis arctati sunt sub disciplina claustrali?

Raro exeunt: abstracte vivunt, pauperrime comedunt, grosse vestiuntur, multum laborant, parum loquuntur, diu vigilant, mature surgunt, orationes prolongant, frequenter legunt, & se in omni disciplina custodiunt.

Attende Carthusienses, Cistercienses,

ses,

fes, & diversæ Religionis Monachos, & Moniales: qualiter omnino nocte ad psallendum Domino assurgunt.

Et ideo turpe esset, ut tu deberes in tam sancto opere pigritare, ubi tanta multitudo Religiosorum incipit Deo jubilaré.

9. O si nihil aliud faciendum incumberet, nisi Dominum Deum nostrum toto corde, & ore laudare!

O si nunquam indigeres comedere, nec bibere, nec dormire: sed semper posses Deum laudare, & solummodo spiritualibus studiis vacare: tunc multo felicior esses, quam modo, cum carni ex qualicunque necessitate fervis.

Utinam non essent istæ necessitates, sed solummodo spirituales animæ refectiones, quas (heu) satis raro degustamus!

10. Quando homo ad hoc pervenit, quod de nulla creatura consolationem suam quærit, tunc ei Deus

primo perfecte sapere incipit: tunc etiam bene contentus de omni eventu rerum erit.

Tunc nec pro magno lætabitur nec pro modico contristabitur: seponit se integre, & fiducialiter in Deo, qui est ei omnia in omnibus cui nihil utique perit, nec moritur sed omnia ei vivunt, & ad nutum incunctanter deserviunt.

II. Memento semper finis, & qui perditum non redit tempus. Sine sollicitudine, & diligentia, nunquam acquies virtutes.

Si incipis tepescere, incipies male habere.

Si autem dederis te ad fervorem, invenies magnam pacem, & senties leviozem laborem propter Dei gratiam, & virtutis amorem.

Homo fervidus, & diligens ad omnia est paratus.

Major

Major labor est resistere vitiis, & passionibus, quam corporalibus insudare laboribus.

Qui parvos non vitat defectus, paulatim labitur ad majores.

Gaudebis semper vespere, si diem expendas fructuose.

Vigila super teipsum, excita teipsum, admone teipsum; & quidquid de aliis fit, non negligas teipsum.

Tantum proficies, quantum tibi ipsi vim intuleris, Amen.

Finis Libri primi.

